

Dwarsligger

Laatst vroeg iemand mij wat mijn vreemdste ervaring was in mijn historie van het autorijden. Daar moest ik even over nadenken. Je ziet dagelijks immers zoveel rare dingen op de weg gebeuren. Maar ik moest onbewust toch even terugdenken aan die immens koude vrijdag ergens in januari 2010. De dag dat ik mijn BMW 1-serie flink gehavend terug vond op een andere plek dan waar ik hem had geparkeerd.

Als ik vanaf het werk naar huis rijd is het laat, donker, koud, glad en het sneeuwt. Ik wil niets liever dan snel naar huis maar het hele verkeer rond Utrecht Leidsche Rijn lijkt weer compleet vast te zitten. De slecht begaanbare wegen vanwege de hevige sneeuwval lijken daar zeker een aandeel in te hebben. Omdat ik die avond alleen thuis ben besluit ik iets mee te nemen bij de nieuwe Thaise afhaal vlakbij huis. Ik verlaat de hoofdrijbaan bij de kruising en neem de ventweg. Omdat er op de ventweg langs de huizen niet gestrooid wordt ligt er een dikke laag platgereden sneeuw en de weg lijkt wel een ijsbaan. Al glibberend parkeer ik netjes tussen twee auto's bij de Thai voor de deur en loop naar binnen. Maar ik heb amper mijn bestelling doorgegeven of ik hoor een doffe klap van buiten. Ik vermoed dat er een fiets is omgevallen tegen de etalageruit maar als ik me omdraai zie ik iets wat ik niet helemaal goed kan bevatten. Op de plek waar ik mijn auto had geparkeerd staat nu een compleet andere auto. Mijn hersenen proberen te bevatten wat mijn ogen zien. Maar dat lukt niet helemaal. Vertwijfeld loop ik naar buiten en daar wacht de volgende verrassing: mijn BMW staat niet meer geparkeerd voor de deur, maar midden op de hoofdrijbaan. Met de neus de andere kant op, en zowel voor- als achterbumpers hangen dik op half elf. Ik hoor wat tumult om me heen en kijk naar links. En dan valt me pas de enorme ravage op in de straat die een paar minuten geleden nog smetteloos wit was. Half op straat staat een oude Renault Laguna. Motorkap en achterklep staan verwrongen omhoog, beide portieren staan open en de straat is bezaaid met bakstenen en kunststof onderdelen. Ik herken stukken stootstrips, bumpers, wioldoppen en... een stuk regenpijp???? Er is een etalageruit gesneuveld, een andere vertoont lelijke barsten en nog een pand verder vertoont barsten in de muur en mist een paar bakstenen.

Een politiedelegatie is bijzonder snel ter plekke en één van de geschrokken bewoners biedt zijn verwarmde

praktijkruimte aan waar we even kunnen bijkomen van de schrik. Ooggetuigen weten al snel te melden dat de verdwaasde jongeman die bij ons zit de bestuurder van de Laguna is, dat deze met hoge snelheid van de hoofdrijbaan de ventweg op reed en vervolgens al slingerend een aantal gevels heeft meegepakt om vervolgens aan het eind van de straat met een klap tot stilstand te komen tegen een geparkeerde auto. "Ja en die auto schoot zover naar voren dat die weer een BMW ramde die nu dwars over de weg staat" zegt één van de bewoners opgewonden. "Aha" zegt één van de agenten dan moeten we maar eens achterhalen van wie die BMW is". Met een klein bescheiden kuchje laat ik weten dat de beste man die taak alvast kan afstrepen. Inmiddels is duidelijk dat de bestuurder van de Laguna verre van aanspreekbaar is. Hij is duidelijk onder invloed van iets. Het ziet er niet naar uit dat er die dag überhaupt iets van een schadeformulier ingevuld gaat worden. Ik krijg een kaartje van één van de agenten. "Geef dit door aan je verzekering" zegt hij behulpzaam dan kunnen ze bij ons het proces verbaal opvragen". Inmiddels heeft zijn collega mijn auto al gecontroleerd. "De bumpers zijn stuk maar belemmeren niet de wielkasten. Zo te zien kan je nog naar huis rijden" zegt hij geruststellend. "Zou u hem dan nu van de straat willen halen? Hij blokkeert namelijk de doorgang". "Moment" zeg ik, en ik ren snel de Thai binnen waar mijn tasje met eten nog op mij staat te wachten. Dit tot grote hilariteit van een paar omstanders. Eenmaal thuis besef ik eigenlijk pas wat er is gebeurd. Ik ben uitgestapt en achter mijn auto langs gelopen. Als ik dat een paar minuten later had gedaan was de kans groot geweest dat ik dit verhaal niet had kunnen navertellen. Oh, en de Thaise maaltijd? Ach, ging wel. De rekening van het schadebedrijf was pittiger. Ik geloof niet dat ik ooit in de herkansing ben geweest.

Rody

